

quod inter Ministros, Diaconos, et professores hujusmodi
 Dei gratia nunc sumus in religione et iustitia
 felicitatem Ecclesiarum nostrarum perpetuam optamus.
 Hoc pariter precor observandum, ut praesentibus ad te
 perscribere, de rebus nostris in summo hunc quasi officium
 de re vestra; mihi in modum ab te petens, ut iam
 meam epistolam, eo quo a me profecta est, haec est, con-
 dido suscipias animo, meque semper commendatum habe-
 re non desistas. Saluta dico nomine, cum dabit
 oportunitas, reverenter atque officiose, clarissima
 Academia vestra Lemnia, D. Tostanus, D. Gindor-
 fiam, D. Wile Hindam, et D. Maderum. Praesentem
 quoque salutem sibi dicunt, D. Menzium, Theologum nostrum,
 Eng. Hallerum, D. Nivium, et ceteri, idem, Sacerdotes
 Wildig et Amelander, si desistant. Sed quia de summo
 et aliter Tostanus gubernas Ecclesiam, abbe vero
 Thurensium, hoc tempore speciatim nihil adiecerunt.
 Ille in Christo sepe, quae una cum aliis Electoribus
 palatinisq; columnis, diu superstitem asseret
 ad nominis sui gloriam, Ecclesia militantis existim-
 horem, et studiorum cum Theologicorum, tam phi-
 siorum promotionem. Quam Berne Helvetiarum
 co. Martij quo ipso die, de quibus quaedam copulatis
 sine (viro quinqueagenario) publicum capitis supplicium
 est in urbe nostra sumtum, propter necessitatem cum
 tribus germanis fratribus concubitu. Anno post
 mense Julij 1593.

Reverentia tua adhaec dignus
 Henricus Trogas, Philosophus
 in Gymnasio Berneo. Professore.

238)

Peregrinas xar. Margaritias sua, Domine et
 amice observandissime, non oblitiscat, quod vixero
 exusq; ero precor abiduas, atq; ita cum animo et me-
 moria hinc verbis ac predicatione sum deniq; re-
 pisa et factis. Deo jurante, ejusq; mihi facultatem et
 occasionem suppeditante, illam s. fidei esse et
 remunerati. Porro meo filium ut unum et pro-
 prium sibi commendavi, ita eandem nunc abesse s. f.
 si iterum ita iterum commendo. Scripsit ad ma-
 trem suam literas, quibus ab illa vestros quosdam
 me non pecuniam ad libros quosdam sibi neces-
 sarios sic

erham suam abnegavit, sed tandem est spoliatus ad
meritum Christi propter similitudinem. Penitentiam
sericiorum, ut si oculo respiciente, exivit in
aula, culpam suam amarè reflexit, et gratiam et veni-
am divinam est consecutus. Christus item pro illo de-
precatus est, ne deficiat et infidelis. Sic nos quoque pro
Christiana charitate optine de hoc rege speramus, fore
mirum, ut plurimorum fidelissimum imperium Gallorum me-
ritis, Christi misericordia et deprecatione ex
Babilone exeat, culpam suam agnoscat, deploret, et
veniam à Deo petat, poenitentiam denique veram
et seriam agat. Christi exemplo et imitatione
pro illo ad Deum preces fundamus, ne fides eorum
deficiat et extinguatur. Idem Petrus postea
quod in evangelio suo nupere dixit de iudicibus, et
thi iudeos et evangelios et evangelios, evangelios
et iudeos, et iudeos, et iudeos, et iudeos, et iudeos
(ut Paulus testatur testis loquente et iudeis) propter
gravissimam hanc culpam graviter à Paulo
fuit reprehensus, non autem illi condonata fuit
de rebus, omnisque illi spes salutis adempta, pa-
tris coelestis misericordia denegata fuit. Idem de
Davide, Salomone, et innumeris aliis principibus
Ecclesie temporibus dici potest, quibus, quibus
siquis lapsi et relapsi, tandem Dei gratia resurrex-
erunt vitam quoque et sanguinem suum pro Christo pro-
fundere non dubitaverunt. Hec scribo propter
nonnullos, qui temerario quodam praesumptu solo
in Regem hunc Dei ad tertium usque caelum, ut ita lo-
quar, laudibus exultaverunt, ista nunc eundem ad ima
usque terrarum divinis ob vitis atque omnibus debent
carere, videtur seposita abiecit, et omnisque illi salutis.
Vale, Domine et amice ceteris, et collegis
suis, quae se plurimum meo nomine saluti dicit.
Tij. Calend. Septembris. Anno 1593.

Sui observantiss.

J. C. Stuckius.